

кратко, на това мѣсто бѣше нашиятъ военни магазинъ.

Въ това сжщо време пристигна изъ Добруджа и Георги, и доведе съ себе си още нѣколко момчета. Направихме малка четица и избрахме за войвода пакъ Георги.

Това лѣто бѣше за насъ малко по-щастливо, защото имахме случай да очистиме нѣколко злодейски душици, отъ които бѣше проплакала всичката сиротиня.

### III. ЗИМАТА НА 1859 ГОДИНА

Настана пакъ есенъ. Дружината ни се приготви да премине изново въ Влашко, а азъ и Стоянъ съставихме другъ единъ планъ. На Кръстовденъ ние се простихме съ дружина и условихме се да се събереме изново на Гергьовденъ на сжщото мѣсто, т. е. при Птичи кладенецъ.

Ние съ Стояна бѣхме намѣрени<sup>1</sup> да презимуваме въ отечеството си и да извършиме нѣколко важни работи. Ние се скрихме въ една долинка и изпроводихме едно момче до нашитѣ приятели въ Сливенъ, за да имъ каже да ни изпроводятъ брашно, сирене и пастърма. Дълго време ние живѣхме като мечки изъ шумата; но захвана да става студено, захвана да вали снѣгъ и да вѣе студень вѣтъръ, — и ние не знаехме що да правиме и де да се дѣнеме. Но най-голѣмото наше нещастие се случи тогава, кога се разболѣ Стоянъ.

Какво да правя? Стоянъ бѣше боленъ отъ тежката болезнь. Единъ день излѣзохъ при пжтя, презъ когото преминуваха нѣколко ду-

<sup>1</sup> Имахме намѣрение (б. р.).